

Interzicerea pedepselor corporale în școli

Răspunsuri la cele mai frecvente întrebări

Din aceeași serie:

Interzicerea tuturor pedepselor corporale aplicate copiilor:

Răspunsuri la cele mai frecvente întrebări

Interzicerea pedepselor corporale aplicate copiilor:

Întrebări și răspunsuri pentru copii și tineri

PUBLICATE ÎN 2017 DE:

Inițiativa globală de încetare a tuturor formelor de pedepse corporale aplicate copiilor

www.endcorporalpunishment.org

Inițiativa globală de încetare a tuturor formelor de pedepse corporale aplicate copiilor este înregistrată în Anglia și Țara Galilor sub forma unei companii cu răspundere limitată cu numărul 2354395, numărul de înregistrare ca organizație de caritate - 328132. Adresa de înregistrare a oficiului: The Foundry, 17 Oval Way, London SE11 5RR, UK.

Salvați Copiii Suedia

www.raddabarnen.se; resourcecentre.savethechildren.net

"Salvați Copiii Suedia" este parte a Asociației "Salvați Copiii", o fundație formată din 29 organizații distincte "Salvați Copiii", înregistrată în Elveția, una din cele mai mari organizații pentru drepturile copiilor din lume. Asociația "Salvați Copiii" deține "Salvați Copiii Internațional", organizație internațională care implementează programele acesteia.

Adresa Oficiului Central "Salvați Copiii Suedia": Rådabarnen, SE-107 88 Stockholm, Landsvägen 39, Sundbyberg, Suedia.

Atunci când într-un stat sunt întreprinse măsuri pentru a interzice pedeapsa corporală în școli, adesea apar diverse întrebări. Broșura pe care o aveți în față oferă răspunsuri la unele dintre aceste întrebări, având scopul de a clarifica aspectele principale aferente interzicerii pedepselor corporale în instituțiile de învățământ. Aceasta ar trebui să furnizeze autorităților și specialiștilor din domeniul educației, precum și altor profesioniști care muncesc pentru a interzice pedepsele corporale, încrederea de a realiza reformele legislative și de a mai face încă un pas spre realizarea dreptului copiilor la protecția împotriva tuturor formelor de violență, în orice mediu s-ar afla.

Cuprins

Partea 1: Principii de bază

- 8** Copiii au dreptul la protecție legală împotriva pedepselor corporale
- 11** Copiii au dreptul la protecție împotriva violenței în orice mediu s-ar afla
- 12** Problemele legate de disciplină nu ar trebui să fie confundate cu soluțiile pentru disciplină

Partea a 2-a: Interzicerea pedepselor corporale aplicate copiilor în școală: Răspunsuri la întrebările frecvent adresate

- 16** Mulți profesori sunt contra interzicerii pedepselor corporale. Ar trebui să îi ascultăm, dat fiind faptul că aceștia sunt cei care au de a face cu disciplina școlară zilnic?
- 18** De ce profesorii se opun interzicerii aplicării pedepselor corporale?
- 22** Dacă doriți să îi învățați pe copii ce este respectul și disciplina, sunteți sigur/ă că trebuie să folosiți pedepsele corporale?

- 26** Bineînțeles că provocarea de răni sau moartea sunt inacceptabile, însă fiind reglementate și aplicate corect, pedepsele corporale nu constituie oare un element eficient al politicii disciplinare a școlii?
- 30** Unele școli ale cultelor religioase susțin că religia le cere să utilizeze pedepsele corporale. Este discriminatoriu să fie opriți să aplice aceste pedepse?
- 32** Mulți dintre profesori, dar și alți angajați ai școlilor care lucrează cu copii, sunt supuși unui stres uriaș din cauza supraaglomerării claselor și lipsei resurselor. Interzicerea pedepselor corporale le va amplifica și mai mult stresul?
- 34** Avem deja o politică școlară/ministerială împotriva pedepselor corporale. De ce este necesar, de asemenea, să fie modificată legea?
- 36** **Partea a 3-a: Site-uri web și alte resurse utile**

Partea 1: Principii de bază

Copiii au dreptate la protecția legală de la pedeapsa corporală

Aproape toate statele lumii au ratificat Convenția ONU privind Drepturile Copilului, având, prin urmare, obligația de a pune în practică drepturile pe care aceasta le conține. Articolul 28(2) al Convenției stipulează că metodele de disciplinare în școală trebuie să fie aplicate "într-un mod compatibil cu demnitatea copilului ca ființă umană și în conformitate cu prezenta Convenție". Comitetul pentru Drepturile Copilului, cel care monitorizează implementarea Convenției, a interpretat în mod constant acest articol ca fiind unul care solicită interzicerea pedepselor corporale în școli. Organismele de monitorizare ale altor tratate au subliniat, de asemenea, faptul că legislația internațională și regională în domeniul drepturilor omului cere expres abolirea pedepselor corporale în școală.

Iată de ce interzicerea aplicării pedepselor corporale în școală este înțeleasă mai degrabă ca fiind o obligație ce ține de drepturile omului. Cercetările făcute au fost utile în a identifica prevalența pedepselor corporale, monitorizarea implementării interzicerii pedepselor corporale, dar și dezvoltarea de abordări eficiente pozitive și non-violente în ceea ce privește aplicarea disciplinei școlare. Nu e nevoie de cercetări pentru a "demonstra" că pedepsele corporale ar trebui interzise în școli: problema

este una a respectării drepturilor omului. Este unanim acceptat faptul că toți copiii au dreptul la protecție legală împotriva aplicării pedepselor corporale în școală.

8 Interzicerea pedepselor corporale în școli

În același timp, există cercetări ale căror rezultate tulburătoare au arătat efectul dezastruos pe care îl are pedeapsa corporală asupra procesului de învățare. Studii recente au demonstrat că aplicarea pedepsei corporale în școală a fost legată direct de rezultatele mai slabe la teste și efecte negative asupra bunăstării psihosociale a copilului¹. Violența în școală – inclusiv pedeapsa corporală – este un motiv-cheie pentru care copiii nu le place școala și contribuie la abandonul școlar.²

În Agenda pentru Dezvoltare Durabilă 2030, angajament făcut de către liderii mondiali în septembrie 2015, statele se angajează să își mobilizeze eforturile pentru a crea "un mediu de învățare sigur, non-violent, incluziv și eficient pentru toți" (ținta 4a) și să înceteze toate formele de violență împotriva copiilor (ținta 16.2). Încetarea pedepsirii corporale a copiilor în școli – și în toate celelalte medii în care se află copii – este fundamentală în atingerea acestor ținte naționalizate, precum și a altora ce țin de sănătate și educație.

1. UNICEF Office of Research - Innocenti (2015), *Corporal Punishment in Schools: Longitudinal Evidence from Ethiopia, India Peru and Viet Nam*, Florence: UNICEF Office of Research

2. Global Initiative (2016), *Corporal punishment of children: review of research on its impact and associations*, available at <https://endcorporalpunishment.org/resources/research/>

**“Copiii au
dreptul la
respect
pentru
demnitatea
lor umană
și integritatea
fizică.”**

Copiii au dreptul la a fi protejați împotriva tuturor formelor de violență, indiferent de mediul în care aceștia se află

Obligația statelor de a interzice pedepsele corporale aplicate copiilor se bazează pe dreptul copiilor la respect pentru demnitatea și integritatea fizică de ființe umane. În timp ce această broșură se referă la subiectul deosebit de important, de interzicere a pedepselor corporale în școli, împreună cu întrebările specifice pe care aceasta le ridică, autoritățile și profesioniștii din domeniul educației trebuie să se preocupe de respectarea dreptului pe care copilul îl are la integritate fizică și respect față de demnitatea sa în orice mediu s-ar afla acesta – acasă, instituțiile de îngrijire a copiilor, în îngrijire alternativă, instituții de reeducare și cele cu profil militar.

Probleme disciplinare să nu fie confundat cu soluții disciplinare

Problemele disciplinare nu trebuie să fie confundate cu soluțiile pentru disciplinare

Este important să se facă distincție între problemele legate de disciplina școlară și modul în care școlile reacționează. Există o tendință în rândul celor care sunt împotriva interzicerii pedepselor să indice comportamentul copiilor ca fiind cel care demonstrează necesitatea aplicării pedepselor corporale, însă comportamentul copiilor nu necesită un răspuns violent.

Problemele disciplinare în școală rezultă dintr-o combinație de mulți factori, inclusiv cei legați de circumstanțele individuale ale copilului, mediul școlar, cum este instruită și susținută profesia de profesor în diferite țări, în ce măsură este adecvat curriculumul, etc. Disciplina școlară slabă reprezintă eșecul în identificarea și gestionarea corespunzătoare a cauzelor problemei; aceasta nu rezultă nicidecum din eșecul legat de aplicarea pedepselor corporale copiilor.

Adresarea problemelor disciplinare necesită intervenții creative, empatică, susținute, respectate și profesioniste, ci nu lovirea și umilirea învățăceilor. Există multe resurse disponibile pentru a menține și a stabili un bun management al clasei, respectând, în același timp drepturile copilului (vedeți exemplele selectate în Partea a 3-a).

**Partea a 2-a:
Interzicerea
pedepselor
corporale ale
copiilor în școli:
Răspunsuri
la întrebările
frecvente**

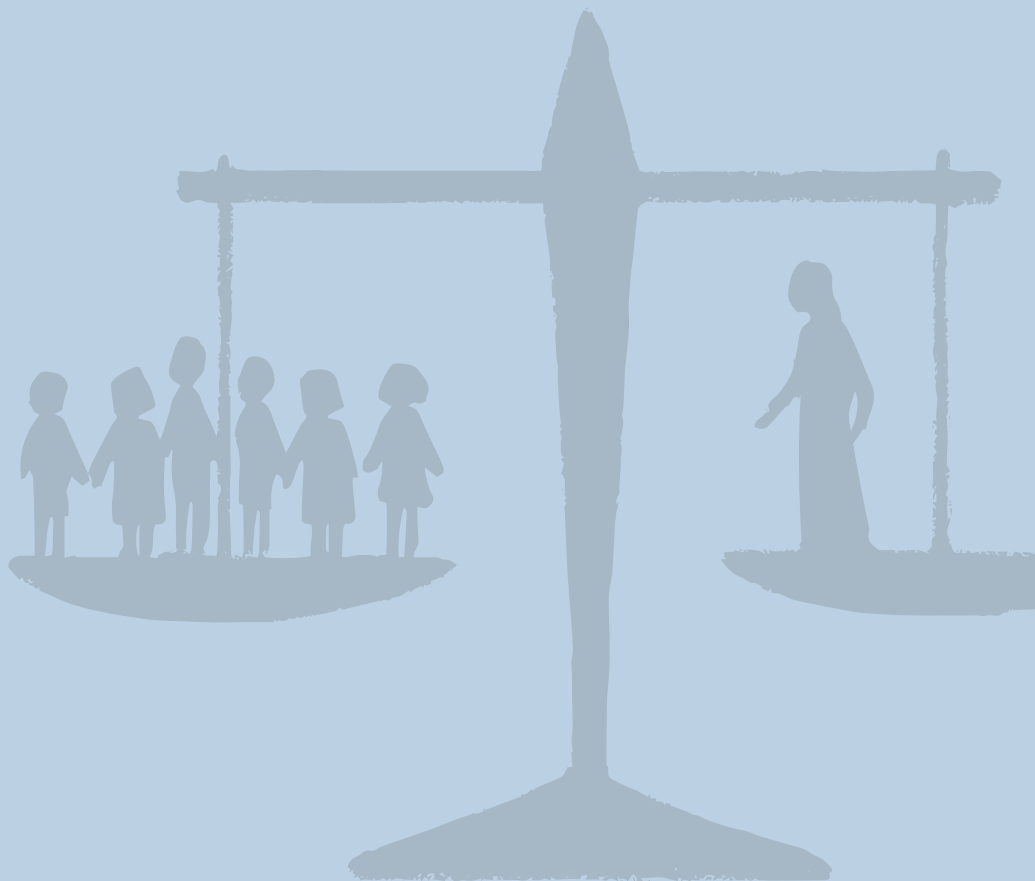
Mnogi nastavnici se protive zabrani telesnog kažnjavanja. Da li treba da ih slušamo, jer oni su ti koji se svakodnevno bave školskom disciplinom?

Muži profesori se opun interzicerii pedepselor corporale. Ar trebui să le dăm ascultare, ei fiind cei care au de a face cu disciplina școlară zilnic? Autoritățile trebuie să colaboreze cu profesorii în ceea ce privește provocările cu care se confruntă aceștia, totuși în acest caz – ca și în altele, cum ar fi violența asupra femeilor, discriminarea rasială sau sănătatea publică – autoritățile au responsabilitatea de a dirija procesele, nu de a da curs opiniei publice. Accentul trebuie să fie pus pe obligația pe care guvernele și-o asumă față de drepturile omului, prin a se asigura că legea oferă atât copiilor, cât și adulților protecția deplină a demnității lor umane și abia apoi pe cooperarea cu- și susținerea profesorilor pentru ca această obligație să fie implementată.

Cercetările au dovedit că disciplinarea pozitivă, non-violentă, dă roade mai bune în clasă, în timp ce pedeapsa corporală este asociată cu multiple rezultate negative, inclusiv IQ mai scăzut, vocabular mai sărac, abilități cognitive mai slabe, dezvoltare cognitivă mai lentă și note mai mici la disciplinele școlare.³

3. Ogando Portela, M. J. & Pells, K. (2015), Corporal Punishment in Schools Longitudinal Evidence from Ethiopia, India, Peru and Viet Nam – Innocenti Discussion Paper 2015-02, Florence: UNICEF Office of Research

Este, de asemenea, oferită drept motiv pentru absenteism și abandonul școlar.⁴ Iarși, este responsabilitatea guvernelor să conducă procesul de supraveghere a adoptării celor mai eficiente abordări de predare în întreg sistemul educațional, prin susținerea profesorilor în elaborarea de strategii de disciplinare non-violentă, pozitivă, prin intermediul formării, asistenței, alocării de resurse suficiente și buna administrare a școlilor, cât și prin emiterea unui mesaj clar, prin această interdicție, că pedepsele corporale în școală nu mai sunt legale.

4. Pinheiro, P. S. (2006), World Report on Violence against Children, Geneva: United Nations

De ce profesorii se opun interzicerii pedepselor corporale?

În adaos la motivele descrise mai sus, există și altele, pentru care profesorii s-ar putea opune interzicerii:

Obișnuința, tradiția, familiaritatea

Pedepsele corporale au fost folosite pe larg în școli în trecut, sunt acceptate pe larg de către profesia de dascăl în unele țări, susținute, iar uneori, chiar încurajate de unii părinți. Profesorii înșiși probabil au fost supuși pedepselor corporale în școală, în copilăria lor. Mulți dintre profesori sunt la rândul lor părinți și au recurs la pedepse corporale în educarea propriilor lor copii.

Cu toate acestea, timpurile se schimbă și societățile merg înainte. Recunoașterea copiilor în calitate de titulari de drepturi cere acțiune pentru a pune capăt statutului legitim și acceptării sociale a violenței împotriva copiilor, la fel cum am evoluat spre a înceta acceptarea violenței împotriva femeilor. Nu este cazul să blamăm pe nimeni – în trecut, profesorii acționau în concordanță cu așteptările societății față de ei – însă acum a venit momentul să trecem la relații pozitive, non-violente, cu copiii.

Legalitatea

Atâta timp cât legea permite pedepsele corporale în școli, acestea vor fi văzute ca metode legitime de a gestiona disciplina școlară. Politicile, consilierea și ghidarea în promovarea tehnicilor disciplinare pozitive vor avea un impact limitat, fiind subminate de legi care permit pedeapsa corporală. Chiar și atunci când legea educației rămâne tăcută la acest subiect, acceptarea aproape universală a pedepsei fizice în procesul de creștere și educare a copiilor poate însemna că educatorii se vor simți

îndreptățiți să folosească forța și să provoace durere și/ sau umilință unui elev, deghizate sub forma disciplinării.

Interdicția legală explicită a pedepsei corporale transmite mesajul clar că violența împotriva copiilor în școli nu mai este acceptabilă, deschizând calea spre adoptarea de tehnici mai respectuoase, pozitive și eficiente.

Religia

În școlile din cadrul cultelor religioase, folosirea pedepsei corporale poate fi susținută și încurajată de anumite interpretări ale textelor religioase. La mijloc ar putea sta lipsa de cunoaștere despre existența unor interpretări alternative, care promovează măsurile disciplinare non-violente, cât și despre numărul în continuă creștere de organizații religioase care oferă sprijin pentru încetarea aplicării pedepselor corporale. Vedeți și "Unele școli ale culturilor religioase afirmă că religia le cere să folosească pedeapsa corporală. Este discriminatoriu să-i oprim să o aplice?" Mai multe detalii - în pagina 30.

Lipsa de informare

Convingerea că pedeapsa corporală este necesară și eficientă în gestionarea disciplinei școlare poate rezulta dintr-o lipsă de cunoaștere a metodelor de disciplinare pozitivă, a drepturilor copiilor, a dezvoltării sănătoase a copilului, precum și modului de învățare al acestuia, a ineficienței pedepsei corporale ca metodă de disciplinare, a efectelor sale negative asupra copiilor și abilității lor de învățare, precum și a diferențelor dintre pedepsire și

disciplinare. Profesorii ar putea, de asemenea, subaprecia multiplele presiuni la care sunt supuși copiii, fapt ce influențează abilitatea acestora de a învăța și comportamentul. Toate aceste subiecte trebuie să fie acoperite în timpul formării inițiale a profesorilor, la universitate, cât și prin formarea continuă la locul de muncă.

Stresul profesorilor

Este cunoscut faptul că profesorii nu beneficiază de instruire calitativă, sunt prost remunerați, nu se simt apreciați, clasele sunt supra-aglomerate, iar școlile – sărace în resurse. Toate acestea pot diminua răbdarea profesorilor și rezulta în reacții agresive și neadecvate la comportamentul copiilor, în descărcarea furiei profesorului pe elevi și dificultăți în managementul clasei. Indiscutabil, asta nu poate servi drept justificare pentru ca profesorii să-și verse nervii pe elevi. Vedeți secțiunea "Mulți profesori și alți membri ai personalului sunt supuși stresului din cauza lipsei resurselor și pentru că trebuie să gestioneze clase numeroase. Oare interzicerea pedepselor corporale nu va face altceva decât să le amplifice stresul?" La pagina 32 veți găsi o informație mai detaliată despre stresul ocupațional la profesori.

.....

Înțelegerea acestor motive poate ajuta în comunicarea cu profesorii despre nevoia de a interzice pedepsele și de a pune la punct măsurile corespunzătoare implementării acesteia. Din nou, nici unul din acestea nu ar trebui să fie folosit pe post de scuză pentru a păstra pedepsele corporale, chiar și în calitate de "soluție extremă", nici unul din aceste motive nu influențează obligația imediată în materie de drepturile omului, de interzicere a tuturor pedepselor corporale.

Este, de asemenea, important de menționat faptul că aproape toate țările care au interzis pedepsele corporale în familie, au făcut acest lucru înainte ca opinia publică să o ceară, aceasta din urmă alăturându-se pentru a susține schimbarea. Același lucru va fi valabil și cu interzicerea pedepselor în școală. În timp ce ar mai putea exista o minoritate care să dea vina pe interdicția pedepselor pentru toate problemele disciplinare din școală – argument ce se bazează aproape întotdeauna pe dezinformare și distorsionarea faptelor – pentru majoritatea, din momentul în care pedeapsa corporală nu mai constituie o opțiune, iar profesorii dețin o gamă largă de abordări pozitive pentru managementul clasei, bătaia aplicată copiilor pentru că nu și-au făcut temele va părea depășită, arhaică și barbară.

Dacă vrei să le educați copiii respectul și disciplina, sigur este necesar să folosiți pedepsele corporale?

Acest argument derivă de la ideea că a lovi un copil este spre binele lui, în interesul lui. Astfel, se confundă disciplina cu pedeapsa și respectul cu frica.

(i) Interesul superior al copilului. Comitetul pentru Drepturile Copilului adresează succint acest subiect în Comentariul General Nr. 8 privind “Dreptul copilului de a fi protejat de pedepse corporale și alte forme crude sau degradante de pedeapsă (art. 19; 28, paragraf 2; și 37, inter alia)” (paragraful 26):⁵

“... interpretarea interesului superior al copilului trebuie să fie în concordanță cu întreaga Convenție, inclusiv obligația de a proteja copiii împotriva tuturor formelor de violență și necesitatea de a oferi atenția cuvenită ascultării și respectării opiniei copilului; aceasta nu poate fi folosită pentru a justifica practici de tipul pedepselor corporale, inclusiv alte forme crude sau degradante de pedeapsă, care sunt în contradicție cu demnitatea umană a copilului și dreptul acestuia la integritate fizică.”

(ii) Disciplină vs. pedeapsă. Un bun management al clasei nu înseamnă același lucru cu pedeapsa. Acesta nu se bazează pe aplicarea forței, ci rezultă din înțelegere, respect reciproc și comunicare eficientă. Pedepsele corporale sunt ceva mai mult decât o lecție oferită pentru un comportament negativ, acestea îi învață pe copii că adulților li se pare acceptabil să folosească violența pentru a-și soluționa conflictele și problemele. În Comentariul General Nr. 8,

5. Disponibil în engleză, franceză, spaniolă, arabă, rusă și chineză: http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f8&Lang=en

Comitetul pentru Drepturile Copilului explică faptul că în timp ce pedeapsa corporală nu este acceptată, disciplina este recunoscută ca fiind de importanță fundamentală pentru o copilărie sănătoasă (paragraful 13):

“Prin respingerea oricărei justificări a violenței și a umilinței ca forme de pedeapsă pentru copii, Comitetul nu respinge în nici un fel conceptul pozitiv de disciplină. Dezvoltarea sănătoasă a copiilor depinde de părinți și de alți adulți pentru îndrumarea și orientarea necesară, în concordanță cu capacitățile în evoluție ale copiilor, pentru a le ajuta să crească spre o viață responsabilă în societate “.

Desigur, ar putea exista cazuri în care profesorii vor trebui să facă uz de forță, cum ar fi situațiile periculoase. În aceste cazuri, reacția ar trebui să fi proporțională, bazată pe principiul minimumului de forță necesar, și orientată spre protecție, nu spre pedepsire, conform explicației Comitetului (paragraf. 15):

“Comitetul recunoaște faptul că există circumstanțe excepționale, în care profesorii și alți angajați care intră în contact cu copiii, spre exemplu cei care lucrează cu copiii aflați în conflict cu legea, s-ar putea confrunta cu anumite comportamente periculoase care justifică folosirea rezonabilă a constrângerii fizice, pentru a controla aceste comportamente. Și aici există o diferență clară între folosirea motivată a forței, pentru a proteja un copil sau un adult, și utilizarea forței pentru aplicarea unei pedepse. Este necesar

ca întotdeauna să fie aplicat principiul utilizării minimumului necesar de forță pentru cea mai scurtă perioadă de timp. Orientarea detaliată și formarea sunt în aceeași măsură necesare, atât pentru a minimiza necesitatea folosirii constrângerii, cât și pentru a garanta că metodele folosite sunt sigure și proporționale situației, că nu implică provocarea deliberată a durerii ca formă de control a copilului.”

(iii) Respect vs frică. Respectul nu trebuie să fie confundat cu frica. Un comportament pozitiv datorat fricii de a fi pedepsit nu înseamnă că un copil dă dovadă de respect, ci că doar încearcă să evite pedepsele. Pedepsa corporală ar putea părea eficientă când rezultă în supunerea imediată, însă efectele sale negative pe termen scurt și lung – inclusiv dezvoltarea cognitivă săracă și rezultatele școlare mai slabe, precum și contribuția la abandonul școlar⁶ - de fapt, împiedică și subminează procesul de predare și de învățare.

Copiii învață să respecte cu adevărat oamenii și lucrurile atunci când le pot aprecia valoarea intrinsecă. Atunci când profesorii dau dovadă de respect pentru demnitatea și integritatea copiilor, aceștia, la rândul lor, învață să se respecte pe ei înșiși și pe alții. Atunci când profesorii disciplinează copiii prin metode pozitive, non-violente, aceștia învață că un conflict poate fi rezolvat inclusiv fără a submina respectul reciproc. Formele pozitive de disciplinare sunt create pentru a ne asigura că copiii învață să se gândească la consecințele faptelor lor și la cei din jur. Există numeroase materiale pentru susținerea managementului non-violent al clasei, care pot fi adaptate și traduse pentru a fi folosite în orice țară.⁷

6. Inițiativa Globală (2016), Pedepsele corporale aplicate copiilor: Revizuirea cercetării privind impactul acestora și asocierile, disponibilă aici - <https://endcorporalpunishment.org/resources/research/>

7. Multe dintre acestea pot fi găsite pe pagina web a Inițiativei Globale www.endcorporalpunishment.org; altele sunt oferite în partea a 3-a: Pagini web și resurse utile

Desigur că provocarea de răni care pot cauza moartea sunt inacceptabile, însă folosirea rațională și corect aplicată a pedepselor nu constituie oare un element eficient al politicii disciplinare școlare?

O bătaie aplicată unui copil poate dura mai mult decât o palmă, însă ambele reprezintă un cerc vicios al violenței, încălcând dreptul copilului la a-i fi respectată integritatea fizică și demnitatea umană. Țările nu încearcă să definească nivelul acceptabil de aplicare a forței atunci când încearcă să combată violența împotriva persoanelor în etate, de exemplu, acolo principiul "toleranță zero" transmite mesajul clar că orice formă de violență este inacceptabilă. Așadar, de ce ar trebui să fie normal să încercăm să definim nivelul acceptabil de violență când vine vorba de copii?

Este greșit să presupunem că adulții dețin controlul când vine vorba despre cantitatea de forță pe care ei o aplică. Adesea, adulții nu sesizează diferența de forță și gabarit dintre ei și copii, impactul fiind acela de a provoca o durere

mai mare copilului, decât ar fi intenționat. Cercetările de scară largă efectuate, în care părinții au fost întrebați despre cantitatea de forță pe care au folosit-o pentru a da o palmă copilului, au indicat că doi din cinci părinți au folosit un alt nivel de forță decât cel dorit.⁸ Cercetările desfășurate de Institutul de Psihiatrie și University College din Londra au demonstrat că atunci când cineva răspunde cu forță la un anumit comportament, de tipul "ochi pentru ochi, dinte pentru dinte", în activitatea cerebrală se produc anumite schimbări care duc la escaladarea cantității de forță folosite și incapacitatea de a estima cu acuratețe cantitatea de forță aplicată.⁹

Legislativele și executivele au încercat în mod tradițional să separe abuzul comis asupra copilului și pedeapsa corporală aplicată copilului, însă majoritatea abuzurilor sunt pedepse corporale – adulți care agresează copiii

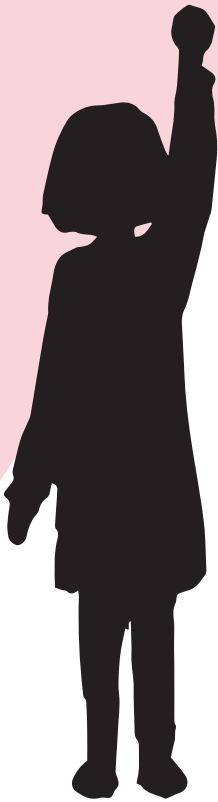
8. Kirwaun, S. & Bassett, C. (2008), Presentation to NSPCC: Physical punishment, British Market Research Bureau/National Society for the Prevention of Cruelty to Children

9. Shergill, S. S. et al (2003), "Two eyes for an eye: The neuroscience of force escalation", Science, vol. 301, 11 July 2003, p. 187

pentru a-i pedepsi și dobândi control asupra lor. Au existat numeroase cazuri în care pedepsele corporale aplicate în școală au escaladat și au rezultat în decesul sau vătămarea gravă și permanentă a copiilor.

În ceea ce privește reușita școlară a copiilor, pedepsele corporale s-au dovedit a avea efecte dăunătoare asupra dezvoltării cognitive a copiilor și a rezultatelor lor școlare, contribuind la abandonul școlar (a se vedea Partea 1: Principii de bază). Mai mult decât atât, a existat o schimbare în modul nostru de înțelegere a procesului de învățare. Cadrele didactice cunosc faptul că dincolo de a fi receptori pasivi ai informației, sub controlul complet al profesorului, copiii învață mai bine atunci când devin participanți activi la propriul proces de învățare, profesorul doar ghidând și facilitând învățarea prin oferirea de oportunități educaționale care să îi stimuleze și să îi implice pe elevi. Managementul calitativ al clasei se bazează nu doar pe oferirea unui răspuns non-violent la un comportament considerat inacceptabil al elevului, ci și pe profesori înarmați cu tehnici și instruiți corespunzător pentru a-i implica pe elevi în explorarea unui curriculum conform și stimulat, într-un mediu încurajator atât pentru adulți, cât și pentru copii.

Copiii nu mai sunt văzuți ca proprietate a părinților lor, ci ca persoane cu drepturi, această schimbare de perspectivă aplicându-se în mod egal și profesorilor, și altor angajați care lucrează "in loco parentis". Ca și orice ființă umană, copiii se bucură de aceleași drepturi, iar aceste drepturi nu încetează să existe dincolo de poarta școlii. Copiii au aceleași drepturi ca și adulții să fie protejați de daune și suferințe. Chiar dacă pedeapsa aplicată este în conformitate cu regulamentul școlii, lovirea unui copil îi încalcă acestuia/acesteia dreptul la integritate fizică. Și dacă toate pedepsele corporale sunt legale, aceasta reflectă violarea dreptului copilului la protecție împotriva atacurilor în fața legii.

Unele școli ale cultelor religioase susțin că religia lor le cere să facă uz de pedepsele corporale. Este discriminatoriu să le cerem să înceteze aplicarea lor?

Unele școli religioase fac referire la anumite texte religioase care ar cere utilizarea pedepselor corporale. De fapt, lovirea copiilor nu este compatibilă cu idealurile, valorile și credințele majorității religiilor lumii, care propovăduiesc compasiunea, egalitatea, justiția și non-violența. Cei care aderă la cultele religioase își modelează viețile după exemplul și învățăturile fondatorilor acestor religii. Savanții și teologii subliniază că nu există nici o dovadă că vreunul din fondatorii principalelor religii a lovit vreun copil.

Viziunile religioase care aprobă aplicarea pedepselor corporale copiilor provin dintr-o cultură a autoritarismului, puterii și controlului asupra copiilor. Acestea consideră supunerea oarbă o virtute, iar pedeapsa corporală – un răspuns acceptabil în adresa copiilor considerați "neascultători".

Liderii religioși fac parte dintr-o mișcare globală de eliminare a pedepselor corporale aplicate copiilor. Peste 800 de lideri religioși au semnat o declarație comună la

Adunarea Mondială a Religiiilor pentru Pace, care a avut loc în Kyoto, Japonia – Angajament multi-religios pentru a înfrunța Violența împotriva Copiilor (Declarația de la Kyoto)¹⁰ – care îndeamnă autoritățile să adopte legi pentru interzicerea tuturor formelor de violență împotriva copiilor, inclusiv a pedepselor corporale.¹¹

Comitetul pentru Drepturile Copilului, în Comentariul General Nr. 8, susține că libertatea religioasă “poate fi limitată în mod legitim în scopul protejării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei”.¹² Comitetul declară:¹³

“Unii au găsit justificări religioase pentru aplicarea pedepselor corporale, sugerând că anumite interpretări ale textelor religioase nu doar justifică utilizarea acestora, ci chiar consideră o datorie aplicarea lor. Libertatea convingerilor religioase este confirmată pentru toți în Convenția Internațională cu privire la Drepturile Civile și Politice (art. 18), însă practicarea unei religii sau convingeri trebuie să fie în concordanță cu respectul față de demnitatea umană și integritatea fizică...”

10. Textul complet al declarației este disponibil aici - <http://churchesfornon-violence.org/wp/wp-content/uploads/2012/02/Violence-Against-Children-3.pdf>

11. Pentru informații suplimentare, accesați www.churchesfornon-violence.org

12. Comentariul General Nr. 8, paragraful 29

13. Comentariul General Nr. 8, paragraful 29

Mulți profesori și alți angajați sunt supuși stresului din cauza claselor supraaglomerate și resurselor insuficiente. Interzicerea pedepselor corporale nu va amplifica stresul acestora?

Acest argument este o recunoaștere tacită a unui adevăr evident: pedeapsa corporală este adesea un mod de refulare a sentimentelor reprimite ale adulților, mai degrabă decât o încercare de a educa elevii. Multe școli au nevoie urgent de resurse și sprijin, însă oricât de adevărate ar fi problemele adulților, vărsarea nervilor pe copii nu poate să fie justificabilă. Protejarea copiilor nu trebuie să aștepte până se îmbunătățesc lucrurile în lumea adulților, așa cum protecția femeilor împotriva violenței nu trebuie să fie nevoită să aștepte îmbunătățirile în situația bărbaților.

În orice caz, lovirea copiilor este inefficientă în eliminarea stresului. Adulții care lovesc la furie adesea se simt vinovați; cei care lovesc cu detașare descoperă apoi că au de a face cu copii furioși și ranchiunoși. Viața în școlile în care s-a renunțat la pedeapsa corporală în favoarea disciplinei este mai puțin stresantă pentru toți.

Este adevărat că mulți profesori lucrează în condiții extrem de dificile. Fiind insuficient instruiți, prost plătiți și simțindu-se nevalorificați, având clase numeroase și școli slab dotate, prost guvernate, este cumva de înțeles rezistența acestora la schimbările din practica de predare, care nu sunt însoțite de resurse și suport adecvat. Pentru a susține profesorii în renunțarea la pedepsele corporale, autoritățile trebuie să investească în formarea profesorilor, susținerea acestora, alocarea resurselor suficiente pentru instituțiile de învățământ și o mai bună guvernare a educației, precum și în promulgarea legislației care interzice aceste pedepse.

Atunci când este introdusă corect, împreună cu instruirii privind efectele dăunătoare dovedite științific ale pedepselor corporale și cele pozitive ale disciplinării non-violente, "echiparea" profesorilor cu noi tehnici pozitive de management al clasei și eliminarea aplicării pedepselor corporale, poate transforma profesia de dascăl și mediul școlar spre binele profesorilor, cât și al elevilor.

Avem deja un regulament scolar/politică ministerială împotriva pedepselor corporale. De ce este necesară și schimbarea legislației?

În unele țări, politicile, circularele/directivele ministerelor și/sau codurile disciplinare menționează că pedepsele corporale nu ar trebui să fie folosite, însă acestea nu sunt interzise prin lege (legislația fie nu menționează nimic despre acestea, sau chiar subminează aceste politici prin autorizarea explicită a pedepselor).¹⁴ Adoptarea unei politici împotriva pedepselor recunoaște că acestea sunt greșite și dăunătoare procesului de învățare – însă eșecul de a susține această politică prin lege produce confuzie, pune profesorii într-o poziție legală neclară și nu asigură în mod corespunzător dreptul copilului la o educație sigură și lipsită de violență.

14. Lista statelor care au implementat politici împotriva aplicării pedepselor corporale, dar nu au o legislație care le interzice, puteți studia următorul document al Inițiativei Globale pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor (2015) – Spre o școală non-violentă: interzicerea tuturor pedepselor corporale. Raport global 2015, p. 5

Partea a 3-a: Site-uri web și resurse utile

Comitetul African al Experților în Drepturile și Bunăstarea Copilului (2011), Declarație privind Violența împotriva Copiilor

<http://endcorporalpunishment.org/assets/pdfs/reference-documents/ACERWC-statement-on-VAC-2011-EN.pdf>

Managementul Clasei Online

<http://classroommanagementonline.com/index.html>

Comitetul pentru Drepturile Copilului (2001), Comentariul General Nr. 1 privind “Scopurile educației”

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fGC%2f2001%2f1&Lang=en

Comitetul pentru Drepturile Copilului (2006), Comentariul General Nr. 8 privind “Dreptul de a fi protejat de pedeapsa corporală și alte forme inumane sau degradante de pedeapsă (art. 19, 28(2) și 37, inter alia)”

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f8&Lang=en

Comitetul pentru Drepturile Copilului (2011), Comentariul General Nr. 13 “Dreptul copilului de a fi liber de orice formă de violență”

http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fGC%2f13&Lang=en

Consiliul European, campania regională “Ridică mâna împotriva palmuirii!” www.coe.int/en/web/children/corporal-punishment

Consiliul European (2007), Abolirea pedepselor corporale aplicate copiilor: Întrebări și răspunsuri, Strasbourg, Editura Consiliului European

<https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168046d05e>

Lumea Educației

www.educationworld.com

Campania Globală pentru Educație

www.campaignforeducation.org

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor

www.endcorporalpunishment.org

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor (2009), Interzicerea aplicării pedepselor corporale asupra copiilor: Ghid către reforma legislativă și alte măsuri

<http://endcorporalpunishment.org/resources/resources-on-law-reform/legal-reform-handbook-2009/>

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor 37

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor (2012), Resurse pentru eliminarea aplicării pedepselor corporale în școli

<http://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-reports/resources-for-eliminating-corporal-punishment-in-schools.html>

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor (2015), Spre o școală non-violentă: interzicerea tuturor pedepselor corporale. Raport global 2015

<http://endcorporalpunishment.org/resources/thematic-publications/schools-report-2015/>

Parteneriatul Global pentru Încetarea Violenței împotriva Copiilor

www.end-violence.org

Gordon Training International

www.gordontraining.com

Comisia Inter-Americană pentru Drepturile Omului (2009), Raport privind pedepsele corporale și drepturile fundamentale ale copiilor și adolescenților

<http://endcorporalpunishment.org/wp-content/uploads/key-docs/IACHR-report-on-corporal-punishment-2009.pdf>

Învață fără Frică

<https://plan-uk.org/act-for-girls/about-because-i-am-a-girl/learn-without-fear>

Părinții și Profesorii împotriva Violenței în Educație

www.nospank.net/books.htm

Inițiativa Sud-Asiatică pentru Încetarea Violenței împotriva Copiilor, campania regională "Protecție egală pentru copii"

www.saievac.org/cp

Agenda pentru Dezvoltare Durabilă 2030 a Națiunilor Unite <http://www.un.org/sustainabledevelopment/>

UNICEF (2001), Protecția copilului: disciplină și violență www.unicef.org/teachers/protection/violence.htm

UNICEF, Biroul de cercetare - Innocenti (2015), Pedepsele corporale în școli: Dovezi longitudinale din Etiopia, India, Peru și Vietnam

www.younglives.org.uk/sites/www.younglives.org.uk/files/Corporal%20Punishment%20in%20Schools.pdf

E timpul ca pedepsele corporale aplicate copiilor să înceteze. Copiii au dreptul de a fi respectați, drepturi egale la protecție împotriva tuturor formelor de violență, începând de acum!

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor

Inițiativa Globală pentru Încetarea Tuturor Pedepselor Corporale Aplicate Copiilor promovează interzicerea și eliminarea aplicării pedepselor corporale și oferă suport tehnic gratuit și consiliere pe toate aspectele reformării legislative.

www.endcorporalpunishment.org

info@endcorporalpunishment.org

www.twitter.com/Glencorpun

www.facebook.com/Glencorporalpunishment

Salvați Copiii Suedia

Salvați Copiii Suedia militează pentru interzicerea pedepselor corporale în orice mediu. În 1979, Salvați Copiii Suedia a contribuit la faptul că Suedia a devenit prima țară din lume care a interzis explicit pedepsele corporale. Organizația lucrează pentru a sublinia importanța interzicerii prin lege a pedepselor corporale și eliminării acestora, precum și la includerea acestei probleme pe agenda politică în întreaga lume.

info@rb.se

www.raddabarnen.se

resourcecentre.savethechildren.net

GLOBAL INITIATIVE TO
**End All Corporal
Punishment of Children**

Save the Children